

Küçük Sıvacı Kuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Sıvacı Kuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Yüksek, yemyeşil bir ormanda, küçük bir sıvacı kuşu sıcacık bir yuvada yaşıyordu. Yumuşak mavi-gri bir sırtı ve sıcak şeftali-turuncu bir karnı vardı. Parlak siyah gözleri merakla ışıldıyordu ve minik yeşil bir yaprak çantası taşıyordu. Her sabah ağaç gövdelerinden baş aşağı tırmanarak tohum ve böcek arardı. Orman şarkılarla doluydu ve o da onlara eşlik etmek istiyordu.

Güneşli bir gün, yüksek bir tak-tak-tak sesi ağaçların arasında yankılandı. Küçük sıvacı kuşu sesi takip etti ve meşgul bir ağaçkakan buldu. Siyah-beyaz çizgili tüyleri, parlak kırmızı bir tepeliği ve uzun, keski gibi bir gagası vardı. Boynunda küçük kırmızı bir atkı dalgalanıyordu. 'Merhaba!' dedi sıvacı kuşu cıvıdayarak. 'Ne yapıyorsun?' 'Lezzetli böcekler arıyorum,' dedi ağaçkakan ve yeniden takırdattı.

Ağaçkakan gülümsedi. 'Ben Woody,' dedi. 'Ben de Nutty,' dedi küçük sıvacı kuşu. Hemen arkadaş oldular. Woody, Nutty'ye sert kuyruk tüylerini ağaç kabuğuna nasıl dayayacağını gösterdi. Nutty de Woody'ye bir gövdeden baş aşağı nasıl tırmanabildiğini gösterdi. 'Vay canına!' dedi Woody. 'Benim gidemediğim yerlere gidebiliyorsun!' Güneş batmaya başlayana kadar dallar arasında gülüp oynadılar.

Ertesi sabah, ormanın sessiz bir bölümünü keşfederken çok yaşlı bir ağaç buldular. Kocaman ve gizemliydi, tepesine yakın karanlık bir oyuk vardı. 'Bak!' dedi Nutty. 'Oyuk bir ağaç! İçinde ne var acaba.' Woody gövdeyi tıklattı. 'İçi boş gibi geliyor,' dedi. 'Ama görmek için aşağı tırmanamam.' Nutty'nin gözleri parladı. 'Ben tırmanabilirim!' dedi. 'Hadi birlikte keşfedelim!'

Nutty gövdeye tırmandı ve sonra baş aşağı oyuğa indi. İçerisi karanlık ve serindi. 'Büyükmüş!' diye seslendi. 'Ama pek bir şey göremiyorum.' Woody açıklığın çevresini tıklattı. 'Burada farklı bir ses duyuyorum,' dedi. 'Belki gizli bir oda vardır.' Daha fazla araştırmaya karar verdiler. Nutty dışarı tırmandı ve daha fazla ışıkla geri dönmek için plan yaptılar.

Ormandaki arkadaşlarından yardım istediler. Bir sincap onlara minik bir fener ödünç verdi. Bir fare onlara bir parça ip verdi. 'Dikkatli olmalıyız,' dedi Woody. 'Oyuk derin olabilir.' Nutty başını salladı. 'Senin tıkladman ve benim tırmanmamla bunu çözebiliriz.' Ertesi gün geri döneceklerine söz verdiler. Orman, gizemli ağaç hakkında heyecanla çınlıyordu.

O akşam, Orman Bekçisi Baykuş ile karşılaştılar. Yaşlı ve bilgeydi; yuvarlak gözlüklerinin ardında kocaman kehribar gözleri ve yosun yeşili örgü bir şalı vardı. 'Keşfinizi duydum,' dedi nazıkçe. 'O ağaç çok yaşlı. Birçok sırrı var.' 'İçinde ne olduğunu biliyor musun?' diye sordu Nutty. Baykuş gülümsedi. 'Bazı şeyler en iyi birlikte keşfedilir. Becerilerinizi kullanın, cevabı bulacaksınız.'

Ertesi gün oyuk ağaca geri döndüler. Nutty minik feneri tutarak baş aşağı tırmandı. Woody onun üstünde tıklattı. 'Burayı tıkla,' dedi. 'Oyuk gibi mi geliyor?' Nutty dinledi. 'Evet! Yumuşak bir yer var.' İnce gagasıyla nazıkçe dürttü. Küçük bir kapı gıcırdayarak açıldı. 'Bir şey buldun!' diye sevindi Woody. İçeride meşe palamutları ve yumuşak yosunlarla dolu minik bir oda vardı.

Oyuğun orman hayvanları için bir kiler olduğunu anladılar. Ama kapı sıkışmıştı ve hayvanlar yiyeceklerine ulaşamıyordu. 'Bunu düzeltmeliyiz,' dedi Nutty. Woody kapının çevresini tıklattı. 'Ahşap şişmiş,' dedi. 'Buraya küçük bir delik açarsak kolayca açılır.' Nutty aşağı tırmandı ve minik bir delik açtı. Kapı ardına kadar açıldı! 'Yaşasın!' diye bağırdılar.

Ormandaki arkadaşları görmeye geldi. Sincap, Fare ve Tavşan sevinçle bağırdı. 'Kış yiyeceğimizi buldunuz!' dedi Sincap. 'Sonsuza dek kayboldu sandık.' Woody ve Nutty gülümsedi. 'Bu takım çalışmasıydı,' dedi Nutty. 'Woody'nin tıklatması ve benim tırmanmam bunu mümkün kıldı.' Hayvanlar onlara meyveler ve fındıklarla teşekkür etti. O gece yıldızların altında dostluklarını ve başarılarını kutlayarak ziyafet çektiler.

Akıllı sıvacı kuşu ve meşgul ağaçkakan hakkında haberler yayıldı. Orman Bekçisi Baykuş onları dalına çağırdı. 'Farklı becerilerin en iyi birlikte işe yaradığını gösterdiniz,' dedi. 'Nutty, baş aşağı tırmanman çok özel. Woody, tıklatman ve dinlemen eşsiz. Birlikte gizemi çözdünüz.' Ödül olarak her birine şalından parlak bir tüy verdi. Gururlu ve mutlu hissettiler.

O günden sonra Nutty ve Woody en iyi arkadaş oldular. Her zaman başkalarına yardım ederek birçok maceraya atıldılar. Bir kuş kaybolduğunda Nutty yükseğe tırmanıp baktı ve Woody onları eve yönlendirmek için mesajlar tıklattı. Bir yuvanın onarılması gerektiğinde Woody zayıf noktaları tıklattı ve Nutty onları düzeltmek için aşağı tırmandı. Dostlukları ormanı daha mutlu bir yer yaptı.

Bir öğleden sonra oyuk ağaca bakan bir dalda oturdular. 'Onu ilk bulduğumuz zamanı hatırlıyor musun?' diye sordu Nutty. Woody başını salladı. 'Çok meraklıydık.' 'Ve şimdi farklı olmanın harika olduğunu biliyoruz,' dedi Nutty. 'Evet,' dedi Woody. 'Ben aşağı tırmanamam, sen de benim gibi tıklatamazsın. Ama birlikte her şeyi yapabiliriz.' Mutlu bir şarkı cıvıladılar.

Baykuş uçup yanlarına kondu. 'Siz ikiniz ormana değerli bir ders verdiniz,' dedi. 'Herkes kendi tarzında özeldir. Birbirimize yardım ettiğimizde farklı becerilerimiz bir yapbozun parçaları gibi birbirine uyar.' Hayvanlar etraflarına toplanıp sevinçle bağırdı. Nutty ve Woody birbirlerine baktı ve gülümsedi. Her zaman arkadaş kalacaklarını biliyorlardı.

O kış, oyuk ağaç birçok hayvan için sıcak bir barınak oldu. Nutty ve Woody onu yapraklar ve yosunlarla süsledi. Sırayla nöbet tuttular. Bir gece soğuk bir rüzgâr esti ama ağacın içinde herkes sıcacıktı. 'Takım çalışması bizi sıcak tutuyor,' dedi Nutty. Woody mutlu bir ritim tıklattı. Orman minnettar cıvıltılar ve tıkırtılarla yankılandı.

Ve böylece, küçük sıvacı kuşu ile meşgul ağaçkakan ormanda mutlu mesut yaşadılar. Herkese farklı becerilerin birbirini tamamladığını gösterdiler. Yeteneklerimizi paylaşarak arkadaşlarımıza yardım ettiğimizde her gizemi çözebiliriz. Hikâyeleri ağaçtan ağaca yayıldı ve tüm hayvanlara dostluğun ve takım çalışmasının ormanı harika bir yuva yaptığını hatırlattı.